Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinţilor apostoli Petru şi Pavel

Un picuţ dau să Mă sprijin pe calea coborârii Mele, căci calea Mi-e tot mai strâmtă ca să vin şi să-Mi îngrijesc poporul ca să-l am, şi ca să-l chem pe om de la moarte la viaţă. *„Cei fără de păcat”* aruncă de peste tot în calea venirii Mele cu învăţătură pe pământ acum, iar de pe pământ nimeni nu Mă ajută ca să vin şi să-l trag pe om la Tatăl, căci duhul rău nu poate să înghită cărarea Mea spre om, nu Mi-o lasă în pace, nu poate să nu-Mi slăbească de sub lovituri lucrarea Mea de înnoire a lumii, ba se zbate în fel şi chip să biruiască el, şi nu Eu.

Sunt Domnul Iisus Hristos, poporul Meu, şi mai întâi Mi-am spus durerea. Sunt Domnul, dar necredinţa din mijlocul tău în venirea Mea la tine e tot mai mare, tată, şi ea îmi stă grea în calea Mea, şi n-am cu cine să Mă ajut de pe pământ pentru calea Mea spre tine. Cobor la tine aşa cum mai pot, şi de mult, de mult cobor greu şi tot mai greu. Mă ajut cu îngerii şi cu sfinţii, căci lor le este milă de Mine şi de oameni, iar planul Meu e mare pentru salvarea făpturii, şi e mare strâmtorare pe pământ şi în mijlocul tău. Vin în mijlocul tău o clipă cu sărbătoarea apostolilor Mei cei de acum două mii de ani. Ei înţeleg adânc strâmtorarea Mea cea de azi pentru lucrul Meu peste pământ, căci ei au putut şi mai greu sta înaintea oamenilor pentru ca să strige peste pământ chemarea omului la credinţă şi la pocăinţă şi la iertarea păcatelor, şi apoi la luptă împotriva oricărei ispite care dădea să-i culce la pământ pe ei şi pe cei credincioşi, iar câteodată se ridicau unul împotriva altuia pentru tot felul de pricini şi stări şi aşteptări şi vederi, iar Eu îi scoteam mereu de sub orice greu dintre ei.

De câte ori vin la tine îmi ud cu lacrimi calea când vin, că nu vreau, tată, să te las să pieri de pe calea slavei cuvântului Meu, nu vreau aşa, poporul Meu. O, nu mai găsesc putere în porţi când vin, dar îmi pun puterea Mea ca să Mi le supun şi ca să pot să intru la tine şi ca să-ţi dau ţie putere să poţi pentru Mine şi pentru tine, că Eu pe pământ şi din mijlocul tău n-am ajutor pentru venirea Mea la tine, n-am alinare pentru greul Meu cel greu, şi am numai şi numai piedici şi numai pietre şi numai împotrivire, numai îndoială, şi apoi necredinţă, iar mila Mea de om îmi sfâşie puterea Mea dumnezeiască, fiindcă puterea Mea pe pământ atârnă de puterea omului cel purtător de Dumnezeu.

Coborârea Mea la tine Mi-e tot mai sfâşiată, poporul Meu, şi fac sfat în taină cu sfinţii Mei şi cu Tatăl Meu, ca să pot cumva să merg şi să nu stau din lucrarea venirii Mele, că n-am ucenici de ajutor sub greul Meu cu care apăs peste cărarea Mea de venire, şi e necredinţă pentru coborârea Mea în mijlocul tău. Am spus pe vremea trâmbiţei Mele Verginica, am spus poporului cel de atunci că Eu nu voi sta din trâmbiţat după ce-Mi voi ridica la Mine instrumentul prin care grăiam peste popor. Am spus atunci că va veni o vreme că voi vorbi cu poporul Meu ce va să fie, şi voi grăi cu el aşa cum grăieşte omul cu telefonul şi nu-Mi voi lăsa poporul fără cuvânt de înviere peste el, fără lucrarea Mea, care Mă aduce iarăşi de la Tatăl pe pământ ca să-Mi împlinesc sfârşitul trudei lui Dumnezeu pentru salvarea omului căzut din Dumnezeu, căci omul este slab de tot, iar Eu, Domnul, sunt Cel ce îl ajut pe el pe calea cea cu duşmanii de suflet ai omului. Iată, n-am sprijin pentru multul Meu lucru de acum, căci cei ce-Mi stau porţi sunt tot mai firavi, tot mai loviţi, tot mai învinuiţi, şi Eu lucrez puţin de tot faţă de câte aşteaptă după Mine şi după tine ca să fie lucrate, poporul Meu. Duhul cel potrivnic de pe pământ lucrează din ascuns cu putere şi ameninţă calea venirii Mele, iar ucenici plini de tainele Mele nu pot să-Mi fac, că e strâmt de tot pentru Mine aşternutul Meu. Nu mai pot vorbi cu cei ce-Mi stau porţi, că voiesc să Mă feresc de lovituri, dar vorbesc cu tine prin porţi, poporul Meu. O, dacă tu vrei să vorbeşti cu cineva de departe aşa cum se vorbeşte azi pe pământ cu telefonul, poţi, tată, să

vorbeşti fără telefon? Eu ştiu de ce te întreb aceasta, dar tu nu ştii de ce te întreb. O, nici Eu nu pot vorbi cu tine altfel, darămite tu, dar nu mai grăiesc cât Mă doare când necredinţa omului îmi umblă la lucrarea Mea de venire, lucrare întocmită de Mine ca să pot prin ea să vin şi să grăiesc acum pe pământ aşa cum scrie în Scripturi să grăiesc acum, căci dacă altfel aş grăi, n-ar mai fi după adevăr Dumnezeu acum întru venirea Sa, ci ar fi şi acum aşa cum ştie omul pe pământ să facă şi să spună apoi că Eu sunt Cel ce lucrez aşa. Eu însă acum, în zilele cele din urmă, n-aş mai fi putut lucra coborârea Mea la om, decât aşa cum lucrez acum, aşa cum scrie în Scripturi să lucrez, iar Scripturile nu sunt citite şi nu sunt înţelese de cei ce le citesc. O, nu mai pot să-Mi dau tainele Mele pe masă, şi Mi le voi pecetlui tot mai mult între ucenici, şi-i voi deosebi pe ei în taină, şi va fi mare strâmtorare pentru Mine, fiindcă pe pământ e numai strâmtorare, şi tot mai mult se întinde ea în calea Mea cea de azi.

O, ucenici iubiţi ai Mei, e sărbătoarea voastră în cer, şi pe pământul aşternutului Meu de azi, pe care stau şi Mă adun cu poporul Meu de azi ca să-Mi fie el martorul Meu cel de azi aşa cum voi Mi-aţi fost atunci. Ştergeţi-vă lacrimile, tată. N-am cum să vă bucur în ziua voastră de sărbătoare între sfinţi. Orice ucenic desăvârşit este ca învăţătorul său, iar Eu sunt plâns şi însuspinat în cer şi pe pământ. O, plângeţi cu cei ce plâng, tată! Plângeţi cu Mine şi cu cei ce gem şi plâng în mijlocul poporului Meu, aşteptând să pot Eu de la Tatăl tot ce mai am de lucrat ca să-Mi sfârşesc lucrarea şi venirea, şi apoi desăvârşită ţara Mea şi a sfinţilor Mei. Nu mai putem grăi aşa cum am Eu grăirea, şi voi grăi mult în taină, şi voi grăi aşa cum se mai poate de acum, dar îmi voi aşeza la adăpost tainele Mele şi toate lucrurile Mele, şi voi lucra cu ucenici, aşa cum am lucrat şi pe vremea voastră pentru tainele Mele pe pământ, şi aşa cum aţi lucrat şi voi, căci omul poate ca omul şi atât, iar Eu îmi găsesc cu greu ucenici cu credincioşie pentru tainele Mele atât de greu de purtat în vreme de strâmtorare ca să fie ele apoi aşezate pe pământ, tată, şi să-Mi împodobesc cu ele ziua venirii Mele, ziua slavei Domnului. O, nu putem mult să lucrăm acum, căci ceea ce are Dumnezeu de lucrat pe pământ atârnă de puterea omului cu care Mă sprijin, şi cu mult mai mult de credinţa în tainele lui Dumnezeu a celor credincioşi. Grăim însă în ziua aceasta, şi cu strâmtorare grăim, de vreme ce nu mai găsesc putere în porţi. Pace vouă pentru cuvântul pe care îl aşezaţi lângă al Meu în ziua aceasta de sărbătoare pentru voi în mijlocul poporului Meu. Amin.

– O, Fiule al Tatălui, învăţătorule Doamne! N-a priceput nimeni nici atunci nici acum de ce spuneai Tu peste noi şi de ce şi noi spuneam când spuneam peste ai Tăi: „Pace vouă!”. *Numai în vreme de zbucium greu, numai când totul pare strivit pentru lucrul Tău cu omul, numai atunci se naşte din fiinţa Ta acest cuvânt peste ucenicii Tăi, şi ferice de cei ce sunt ucenici, căci numai aceia pot înţelege de unde se naşte acest dulce şi plin de putere cuvânt al gurii Tale peste cei încercaţi şi zbuciumaţi de ispite şi de strâmtorări pe calea Ta spre om. Pe vremea Ta cu noi, pe vremea noastră cea de după ducerea Ta iarăşi în Tatăl era şi mai greu ca azi. Nu încăpeam în inimile oamenilor, şi toţi se sminteau întru noi, şi se sminteau şi cei credincioşi, şi se sminteau şi dintre ucenici, iar noi eram slabi, dar Tu erai puterea cea din noi şi Te întăreai în noi pentru numele Tău, pe care noi îl purtam între oameni, şi săvârşeai prin noi semne din vreme în vreme, şi numai aşa îţi mai făceai loc cu noi între oameni. O, şi cât eram de primejduiţi de peste tot, şi puţini de tot erau între oameni care să primească tainele Tale cu noi tainele cele de nepătruns, Doamne, şi care se primesc cu credinţa cea neîndoielnică, şi altfel nu! Era greu pentru noi, era greu de tot între noi şi noi, ca şi acum între cei de azi popor al Tău, căci cuvântul pe care l-ai spus Tu:* «Fericiţi cei ce nu se smintesc întru Mine»*, acest cuvânt rostit de Tine nu are rod pentru el pe pământ, că pe pământ e diavolul cel plin de ispite pentru om. Cel ce citeşte în Scripturi vede strâmtorarea cea de atunci. Cel ce citeşte calea sfinţilor Tăi de atunci şi de apoi vede cât de greu se mergea şi se lucra pentru ucenici şi pentru cei ce se făceau ucenici pentru ucenici, căci tainele Tale au fost şi sunt numai între ucenici ţinute, numai între cei ce mult se înduhovnicesc prin credinţa lor cea prin multe strâmtorări pe pământ.*

O, ce greu eşti Tu lovit în porţi, Doamne, căci lucrarea Ta e lovită, şi nu cei ce stau porţi ca să vii! Nu mai poţi grăi pe de-a dreptul, decât în taină, Doamne, căci vrăjmaşul stă şi se uită ca să vadă şi ca să audă şi ca să ştie ce grăieşti Tu peste cei de azi ai Tăi. Pe vremea Ta cea de dinaintea lor, când Tu grăiai prin trâmbiţa Ta, spuneai poporului cel credincios că va veni vreme de mare strâmtorare când nu se va mai putea vorbi decât prin scris cuvântul Tău, şi apoi scrisul va fi dat pe foc, şi focul să-l tăinuiască pe el, căci omul este vrăjmaş omului chiar pe calea Ta cu el.

O, popor îngrijit de Dumnezeu în vreme de mare strâmtorare! Lasă-te, fiule credincios cu multul, uşor la înţelegere şi mult iubitor, căci are Domnul nevoie de ucenici tainici din mijlocul tău pentru lucrarea Sa cea grea şi pentru lucrurile Lui. Păstrează-te credincios şi nu te sminti întru greaua şi cu strâmtorare lucrată lucrarea Domnului cu tine, căci unde este puţină credinţă pentru tainele Domnului, ele nu se pot aşeza, ele nu pot lucra, căci ele nu se tocmesc cu omul, şi nu se tocmeşte pentru ele, ci ele stau şi aşteaptă după ucenici cu credincioşie pentru Dumnezeu. O, cât de greu era şi pentru noi! Nu găseam ucenici pentru tainele cereşti ca să nu fie ele strivite de om pe pământ, ca să nu se ridice vrăjmaşi asupra tainelor lui Dumnezeu şi să le strivească. Are Domnul nevoie de ucenici tainici, de fii cu credincioşie între voi, căci aţi înţeles puţin pe cele ce sunt de lucrat pentru cer pe pământ, şi pentru pământ în cer. Fiţi măcar cuminţi şi încredinţaţi în Domnul, Cel ce lucrează pentru voi aşa cum mai poate El azi, fiilor, căci s-a sculat cu mare război de la mijloc duhul cel potrivnic şi loveşte cu batjocură mersul Domnului cu voi. Daţi-I Domnului putere la cârmă în vreme de strâmtorare, căci vai cetăţii fără văzător peste ea! Staţi cu tot cuvântul Lui pe masă între voi, scoateţi-l din carte şi vedeţi în el că s-a spus prin el la vreme tot ce este şi ce se lucrează bine sau rău asupra lucrării de cuvânt a Domnului pe pământ. îndemnaţi-i spre încurajare pe cei căzuţi în dureri şi în suspin şi fără de sprijin între voi şi îndemnaţi-i să vă arate din cele tainice ale Domnului cu ei, şi vedeţi în toate cuvintele Domnului şi în toate tainele Lui nearătate şi ascunse în cuvânt, vedeţi greul cel de azi, şi care a lucrat pe ascuns ca să şubrezească tot mai mult mersul Domnului. Fiţi credincioşi cuvântului Său de ieri şi de azi! Fiţi tari pentru duhul credincioşiei, ca să aibă Domnul cum să Se sprijine între voi, că vremea e cu cernere mare, şi până la capăt va fi greu, aşa cum a fost şi pentru noi. Nici noi nu găseam ucenici cu credincioşie pentru tainele Domnului, pentru lucrurile Domnului în vremi grele, căci cei ce veneau pe calea cea cu ispite veneau să le fie lor bine, veneau să aibă ranguri şi daruri, şi nu dureri şi încercări şi lovituri prin strâmtorări fel de fel, şi puţini de tot îşi puneau viaţa şi cinstea pentru Dumnezeu cu credincioşie, căci omul este slab şi se teme şi îşi ocroteşte viaţa sa şi are nevoie de nume bun pe pământ, dar cei ce se aleg pentru Domnul se dau spre dispreţ şi se bagă sub vină, şi aşa stau ei pentru tainele Domnului, care sunt mai presus de cei ce le poartă pe ele. O, cât de greu era şi pentru noi! Era dezbinare adesea între ucenici, iar Evanghelia Domnului mergea cu trudă înainte şi mergea din greu. Fiţi Domnului sprijin pe cât puteţi! Fiţi poporul Lui cel credincios Lui şi tainelor Lui, căci vremea voastră e cu mare strâmtorare pentru tainele şi pentru lucrurile Domnului. Pace vouă! Ca şi Domnul vă spunem şi noi în vreme de strâmtorare. Amin.

Pace Ţie, Bunule învăţător, căci suspini înlăcrimat în mijlocul poporului Tău şi aşa mergi, şi aşa mergi mereu, mereu! O, Doamne, nu vei plânge singur nici pe pământ, nici în cer. Plângem cu cei ce plâng, aşa cum am venit azi să grăim în mijlocul poporului Tău. Amin.

– Eu, Domnul, însemnez pe cei ce plâng sub strâmtorări, şi voi adăuga sub sarcina Mea de azi ajutor pentru ea din mijlocul poporului Meu, căci pentru Mine nu este ajutor de la mijloc, poporul Meu, iar Eu, tată, aştept să pot din tine tot ce am să lucrez peste pământ în zilele acestea. Nu mai pot grăi decât în taină pentru tainele Mele. Iar pentru duhul învăţăturii peste cei ce vin să se facă fii ai lui Dumnezeu prin credinţa lor în Mine, voi grăi mult peste aceia şi le voi da puterea credinţei şi faptele ei, care îi vor vădi pe ei. Amin.

Nu pot să nu Mă apropii cu un picuţ de duh întăritor peste cei ce-Mi stau porţi ca să vin. Necredinţa din părţi îmi slăbeşte intrarea Mea la popor cu cuvântul Meu cel lucrător şi Mă face să Mă ruşinez, să Mă strâng şi să Mă tăinuiesc între ucenici, între cei de o iubire şi milă cu Mine. *„Cei fără de păcat”* nu pot să Mă primească aşa cum vin, ba iau şi dau cu pietre în venirea Mea cea grea şi fără de sprijin pentru durerile ei, căci venirea Mea e cu durere, şi nu este duhul mângâierii pentru ea în cei pe care i-am tot dorit să-Mi fie milostivi pentru mersul Meu cel greu cu care vin după om ca să-l duc iarăşi pe om la Tatăl, precum este scris.

Eu, copii din porţi, am spus, şi iarăşi spun că fericiţi sunt cei ce ştiu să vă citească pe voi, dar prea puţini, prea puţini sunt, tată, aceştia. O, daţi-vă Mie cu toate câte voi purtaţi pe faţa voastră în vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt veacurile şi nici nu va mai fi, iar aceasta ce am spus atunci şi acum prin Scripturi nu poate omul să înţeleagă cum vine şi cum este adevărul cuvântului acesta. Voi grăi mai mult în taină cu voi şi cu cei ce stau cu voi sub greu, şi cu cei ce poartă cu voi tainele Mele pentru toate lucrurile Mele de azi, căci în război îşi fac tranşee cei ce biruiesc, şi aşa este şi cu tainele Duhului Sfânt. Vă voi povăţui, tată, căci trebuie să adăpostim tot ce este de adăpostit, căci greu se lovesc în faţă lucrările Mele de acum, şi multă răzbunare poartă acum duhul potrivnic Mie şi vouă pentru mersul Meu pe mai departe cu calea Mea spre om. O, ştergeţi-vă faţa şi lacrima! Voi grăi Eu, căci voi nu mai puteţi grăi, că este necredinţă, tată. Fiţi umiliţi! Intraţi sub vină fără să deschideţi gura! Supuneţi-vă sub orice fel de lovituri şi dureri şi încercări, şi pecetluiţi între Mine şi voi, şi între voi şi ucenici purtarea tainelor Mele şi grija de ele, tată. Sunteţi fără de mângâiere din părţi, sunteţi neajutoraţi, iar peste aceasta sunteţi şi loviţi, sunteţi şi dispreţuiţi. Eu sunt Cel ce vă cuprind în braţe şi vă încălzesc ca să vă întăresc şi ca să nu-Mi lăsaţi poporul fără sprijin, tată. Nu vă temeţi de marea strâmtorare în care staţi! V-a slăbit puterea şi curajul! O, nu aşa, tată. Eu voi avea grijă să vă întăresc, şi voi întări pe mai departe pentru voi ucenici şi uceniţe, căci tot aşa lucram şi Eu, şi tot aşa Mă întăream şi Eu pe pământ din loc în loc, din timp în timp, şi-Mi lăsam mărturia lucrului Meu şi Mă sprijineam cu cei credincioşi, şi unii pe alţii ne dădeam Tatălui, şi aşa puteam prin greu şi prin multul întuneric al minţii omului, al necredinţei omului, şi eram învinuit că petrec cu cei nevrednici pe pământ la masa tainelor Mele, dar Eu îmi pregăteam din ei ucenici ai puterii mărturisirii cea pentru Mine, tată. Pace vouă! Nu Mă lăsaţi, nu Mă lăsaţi, tată! Pregătiţi-vă ucenici pentru lucrările Mele şi pentru voi. Când văd că abia mai mergeţi, Eu vă dau mers, căci pot Eu atunci când vă este greu, pot Eu când voi nu mai puteţi. O, nu Mă lăsaţi! Eu trebuie să pot tot ce am să pot de la Tatăl pe pământ în zilele acestea şi trebuie să pot cu voi. Fiţi plini de umilinţă în voi şi în afara voastră. Ascundeţi-vă suspinul şi fiţi umiliţi, căci duhul umilit din voi M-a făcut şi Mă face tare pe Mine, tată. Când omul se arată tare, atunci el este slab, şi de aceea se arată tare, iar apostolul Meu a spus ceea ce Eu spun acum, sfârşind aşa cuvântul Meu din ziua aceasta: *«Eu când sunt slab, atunci sunt tare».* Amin, amin, amin.

29-06/12-07-2008